

Jean Racine

De Pleiters

Jean Racine

De Pleiters

Gepubliceerd door Good Press, 2022

goodpress@okpublishing.info

EAN 4064066073305

INHOUDSOPGAVE

DAVID vander PLASS,
Copie van de Privilegie.
VERTOONERS.
BLYSPEL.
NAREDE

BLYSPEL.

Uit het Fransch van den Heer RACINE.

t'AMSTELDAM,

By d'Erven van Albert Magnus, op de
Nieuwendyk, in den Atlas, 1695.
Met Privilegie.

Privilegie.

Vertooners.

Eerste Bedryf.

Eerste Tooneel.

Twede Tooneel.

Derde Tooneel.

Vierde Tooneel.

Vyfde Tooneel.

Zesde Tooneel.

Zevende Tooneel.

Achtste Tooneel.

(*Twede Bedryf.*)

Zesde Tooneel.

Zevende Tooneel.

Achtste Tooneel.

Negende Tooneel.

Tiende Tooneel.

Elfde Tooneel.

Twalefde Tooneel.

Dertiende Tooneel.

Veertiende Tooneel.

Twede Bedryf.
Eerste Tooneel.
Twede Tooneel.
Derde Tooneel.
Vierde Tooneel.
Vyfde Tooneel.

Derde Bedryf.
Eerste Tooneel.
Twede Tooneel.
Derde Tooneel.
Laatste Tooneel.
Narede aan den Leezer.

DEN HEERE

DAVID vander PLASS,

Inhoudsopgave

KONSTIG BEELD.

EN

PORTRET SCHILDER.

M yn Nimf, die meer als eens gelukkig was,
Dat ze u vernoegde als zy haar Dichten las,
Verstout zich om, ô waarde vander Plass!
U dus te groeten.
't Mishaage u niet, dat zy, om zulk een eer
t'Erkennen, u haar Pleiters wyd, myn Heer,
En nevens die, haar hart demoedig neêr

Leit aan uw voeten.

De Schilderkunst, die zy waardeert en acht,
En nu weêr in haar eerste staat gebracht,
Heeft op haar ziel een onbepaalde macht
Door haar vermoogen.

En die, myn Heer, vliegt met de Poëzy
Haar Zúster, zelf d'onsterflykheid voorbij,
En twisten nooit om d'opperheerschappy
Met brandende oogen.

Te meer als zy, gelyk myn Nimf beschoud,
In diamant, en eeuwig duurzaam goud
Haar lof graveert, en op de gronden boud
Van groote lichten.

Ja uw penzeel, die zelf d'aloudheid tart,
En Aristiid doorluchtig steekt naar 't hart,
Van schaduwen beneepen noch benart,
Weet van geen zwichten.

Zy, eer gewoon de Helden, trots van moed,
Te volgen door een zee van dierbaar bloed,
Daar d'eene op 't hart van d'andre stoot en
woed

Om d'oorlogszegen:

Of edeler, en van een grootzer aard,
Den vyand uit medoogen red en spaard,
Het Heldenbloed in d'aderen bewaard,
En haat den degen,
Volgt nu een trant die 't doffe hart verheugd,
De rouw verkeert in uitgelaate vreugd;
Doch die niet wykt van 't waare spoor der
deugd,

Noch van de reden.

Zy volgt de pen van Aristophanes,
Die 't bloedig spoor der groote Euripides,
Noch die de trant der wyze Sophocles
Niet na wou treden.